

Vælg livet

Ugens vers

"Jeg tager i dag himlen og jorden til vidne imod jer: Jeg har stillet dig over for livet og døden, velsignelsen og forbandelsen. Så vælg da livet, for at du og dine efterkommere må leve" (5 Mos 30,19).

Introduktion

Det er altid en trist historie. En ung kvinde, 22 år, blev diagnosticeret med en dødelig sygdom: Hjernesvulst. Og selv med moderne medicins mange vidundere kunne intet gøres, indtil det uundgåelige skete. Men denne unge kvinde, Sandy, ønskede ikke at dø.

Så hun havde en plan. Efter hendes død skulle hendes hoved lægges i en dybfryser i en beholder af flydende kvælstof i det håb, at det kunne bevare hendes hjerneceller. Og der skulle det vente i 50 år, 100 år, 1000 år, indtil man engang i fremtiden, hvor teknologien var blevet så fremskreden, at man kunne uploade hendes hjerne, som består af nerveforbindelser, til en computer. Og så kunne Sandy "leve" videre, måske evigt.

Det er en trist historie, ikke kun fordi en ung person skulle dø, men også på grund af de håb, hun havde for sit liv. Som de fleste mennesker ønskede Sandy livet. Hun ønskede at leve. Men hun valgte en vej, som til sidst ikke duer.

I denne uge skal vi i vores studium af Femte Mosebog se på livets forskellige valg og den mulighed, vi har fået til at vælge livet på de betingelser, som Gud, som er livets giver og opretholder, så nådigt tilbyder os.

Ugens tekster

- 1 Mos 2,8-9
- Rom 6,23
- 1 Joh 5,12
- 5 Mos 30,1-20
- Rom 10,6-10
- 5 Mos 4,19
- Åb 14,6-12

Livets træ

Ingen af os har bedt om at blive født. Vi har ikke valgt at være til, lige så lidt som vi har valgt, hvor og hvornår vi skulle fødes, eller hvem vores forældre skulle være.

Sådan var det også for Adam og Eva. De valgte lige så lidt at blive skabt af Gud, som et blad, en sten eller et bjerg valgte det. Som mennesker har vi fået eksistens, men det har en sten også. Vi har fået liv, men det har en amøbe også. Men i modsætning til sten og amøber har vi liv som rationelle, frie væsener, der er skabt i Guds billede.

Men at blive skabt i Guds billede som rationelle, frie væsener har vi heller ikke selv valgt. Gud tilbyder os imidlertid at vælge at forblive i live. Vi kan vælge at have liv, evigt liv, i ham. Det valg har vi på grund af Jesus og hans død på korset.

1 Mos 2,8-9.
15-17

1 Mos 3,22-23

Hvilke to valgmuligheder gav Gud Adam?

"Midt i haven voksede livets træ, i hvis frugt var kraft til at videreføre livet. Hvis Adam var forblevet lydige mod Gud, ville han fortsat have fået lov til at spise af dette træ, og han ville have levet for evigt. Men da han syndede, blev han afskåret fra at spise af livets træ og underkastet døden. Guds dom: 'Jord er du, og til jord skal du blive', peger på livets fuldstændige ophør" (Ellen White, *Mod en bedre fremtid*, s. 429).

Lige fra begyndelsen giver Bibelen os kun en af to muligheder: evigt liv, som vi oprindeligt var tiltænkt, og evig død, som i en forstand er at vende tilbage til den intethed, vi først kom fra.

Det er interessant, at "livets træ", hvorved vi ifølge Skriften får evigt liv, og som første gang omtales i Bibelens første bog, også omtales i Bibelens sidste bog. Læs Åb 2,7 og Åb 22,2.14. Måske er budskabet, at det var meningen, at vi skulle have adgang til livets træ, men mistede den på grund af synd. Men til sidst, når syndens problem takket være Jesus og frelsesplanen er endeligt og for altid løst, vil de frelste, som vælger livet, få adgang til livets træ, sådan som det var meningen fra begyndelsen.

Til eftertanke

Hvordan vælger vi gennem vores daglige valg enten at stå på livets eller dødens side?

Ingen middelvej

Bibelen præsenterer os for to valgmuligheder.

Læs følgende tekster. Hvilke to valgmuligheder er enten tydeligt udtrykt eller underforstået, og hvordan bliver disse muligheder fremsat?

- Joh 3,16
- 1 Mos 7,22-23
- Rom 6,23
- Rom 8,6
- 1 Joh 5,12
- Matt 7,24-27

Der er til syvende og sidst ingen middelvej. Når den store strid er endt, vil synd, Satan, det onde, ulydighed og oprør blive udsløjet. Mennesker vil enten modtage evigt liv, som Gud fra begyndelsen havde tiltænkt os alle, eller evig død, "evig undergang fjernt fra Herrens ansigt og fra hans herlighed og magt" (2 Thess 1,9). Bibelen giver ikke andre muligheder.

Hvad vil vores skæbne blive? Svaret er i sidste ende op til os selv. Vi har kun to valgmuligheder: livet eller døden.

Til eftertanke

Når man tænker over evigt liv eller evig død, hvorfor er den bibelske sandhed om, at helvede ikke er et evigt brændende sted, hvor mennesker pines i al evighed, en trøst? Hvad ville det sige om Guds karakter, hvis de fortabtes skæbne skulle være en evig bevidst pine?

Livet og lykken, døden og ulykken, velsignelserne og forbandelserne

Nær afslutningen af Femte Mosebog, efter en længere fremstilling af, hvad der vil ske med folket, hvis de ikke adlyder Herren og overtræder pagtens løfter, begynder kapitel 30 med et løfte om, at selv om de på grund af deres ulydighed skulle blive straffet med landflygtighed, vil Gud alligevel føre dem tilbage til deres land.

Det vil sige, hvis de angrede og vendte om fra deres onde veje.

5 Mos 30,15-20

Hvilke valgmuligheder stilles Israel over for? Hvordan udtrykker disse valgmuligheder, hvad vi finder mange andre steder i Bibelen?

Gud gør det meget klart: Han, Jahve, giver dem to muligheder. Det er grundlæggende det samme valg, som Adam og Eva fik i Edens have. De hebraiske ord for "lykken" (*tov*) og "ulykken" (*ra'*) i 5 Mos 30,15 er de samme hebraiske ord, som bruges i Første Mosebog om træet til kundskab om "godt" (*tov*) og "ondt" (*ra'*). Som i Bibelen i øvrigt findes der ingen middelvej, ingen neutral holdning. Enten vil de tjene Herren og modtage livet, eller de vil vælge døden. Det samme gælder for os.

Livet, lykken, velsignelser i modsætning til hvad? Døden, ulykken og forbandelser. Man kan dog med rette hævde, at Gud i virkeligheden kun tilbyder dem lykken, kun livet og kun velsignelserne. Men hvis de vender sig bort fra ham, vil det onde blive en naturlig konsekvens, fordi de ikke længere står under hans særlige beskyttelse.

Uanset, hvordan vi opfatter det, bliver folket stillet over for de to valgmuligheder. Vi ser også tydeligt, at de har en fri vilje til at vælge. Som Bibelen generelt, både Det Gamle og Det Nye Testamente, giver disse ord ingen mening, hvis vi ikke frit kan vælge. Gud sagde egentlig til dem: *Med den frie vilje, som jeg har givet jer, bør I vælge livet, velsignelserne og lykken, ikke døden og forbandelserne.*

Det virker så indlysende, hvad det rette valg burde være. Men ved vi, hvad der skete. Den store strid var lige så virkelig dengang som nu, og vi bør lære af Israels eksempel, hvad der kan ske, hvis vi ikke overgiver os helt og fuldt til Gud og vælger livet og alt det, som det valg indebærer.

Til eftertanke

Læs 5 Mos 30,20. Læg mærke til forbindelsen mellem at elske og adlyde. Hvad skal Israel gøre for at være trofaste mod Herren? Hvordan gælder de samme principper for os i dag?

Ikke særlig svært

5 Mos 30 begynder med, at Gud fortæller, hvad der ville ske, hvis folket angrede og vendte om fra deres onde veje. Han giver dem nogle fantastiske løfter.

5 Mos 30,1-10

Hvilke løfter giver Gud folket på trods af, at der her tales om, hvad der ville ske med dem, hvis de var ulydige? Hvad lærer det os om nåde?

Det må have været meget opmuntrende for folket at høre disse løfter. Naturligvis ville det gøre en forskel, om de vendte sig bort fra det, Gud befalede. Herren tilbyder ingen billig nåde. Men løfterne viste dem Guds kærlighed. Som svar skulle de elske ham og vise deres kærlighed ved lydighed mod det, han havde befalet dem.

5 Mos 30,11-14

Hvad siger Herren til folket? Hvad er det grundlæggende løfte i disse vers, og hvilke nytestamentlige tekster kan du komme i tanker om, som udtrykker det samme løfte?

Tænk over appellen i dette afsnit med dets smukke sprog og logik. Herren beder dem ikke om noget, der er vanskeligt. Hans bud er ikke "ufatteligt" eller "fjernt". Det står ikke uden for deres rækkevidde. Det er ikke i himlen og så langt væk, at andre er nødt til at hente det for dem. Det er heller ikke på den anden side af havet, så andre måtte bringe det til dem. I stedet, siger Herren, "ordet er dig ganske nær, i din mund og i dit hjerte, så du kan følge det" (5 Mos 30,14). Du kender det med andre ord godt nok til at tale det, og det er i dit hjerte, så du ved, at du skal følge det. Der er altså ingen undskyldning for ikke at være lydige.

"Med alle hans befalinger følger evnen til at kunne efterkomme dem" (Ellen White, *Lys over hverdagen*, 2. bd., s. 137).

Apostlen Paulus bruger faktisk disse vers i forbindelse med frelsen i Kristus. Paulus henviser til dem som et eksempel på retfærdiggørelse af tro (se Rom 10,6-10).

Efter disse vers i Femte Mosebog bliver Israels folk bedt om at vælge livet eller døden, velsignelserne eller forbandelserne. Og hvis de ved Guds nåde og i tro vælger livet, vil de få det. Det samme gælder for os i dag.

Et spørgsmål om tilbedelse

Centralt i pagtsforholdet mellem Gud og Israel stod tilbedelse. Det, der gjorde israelitterne anderledes end alle andre folk, var, at de var det eneste folk, som tilbad den sande Gud. Det gjorde de i stedet for at dyrke den hedenske verdens falske guder og gudinder, som jo i virkeligheden slet ikke var guder. "Indse dog, at det er mig, kun mig, der er ingen Gud ved siden af mig" (5 Mos 32,39).

5 Mos 4,19;
8,19; 11,16;
30,17

Hvilken fælles advarsel gives i alle disse vers? Hvorfor var denne advarsel så vigtig for Israels folk?

Ligesom i dag levede Guds folk for tusinder af år siden i en kultur og i omgivelser, der i de fleste tilfælde var fulde af normer, traditioner og ideer, som var i konflikt med deres tro. Guds folk må derfor altid være på vagt, så de ikke også kommer til at tilbede verden og dens idoler og "guder".

Vores Gud er en "lidenskabelig Gud" (5 Mos 4,24; 5 Mos 5,9; 5 Mos 6,15), og som vores skaber og frelser er han alene vores tilbedelse værdig. Heller ikke på dette punkt findes der nogen middelvej. Enten tilbeder vi Herren, som giver liv, lykke og velsignelser, eller vi tilbeder en anden gud, som fører til ulykke, forbandelser og død.

Åb 13,1-5
Åb 14,6-12

Tænk over, hvordan spørgsmålet om tilbedelse præsenteres i den første tekst. Læs herefter den næste tekst. Hvad beskrives der i Johannes' Åbenbaring, som genspejler den advarsel, der gives i Femte Mosebog og i Bibelen i øvrigt, om falsk tilbedelse?

Uanset, hvad sammenhængen er, er spørgsmålet det samme: Vil mennesker tilbede den sande Gud og have liv, eller vil de give efter for pres, enten åbenlyst eller umærkeligt, så de vender sig bort fra Gud og står over for døden? I sidste ende må hvert enkelt menneske tage en beslutning for eller imod. Gud tvang ikke det gamle Israel til at følge ham, og han tvinger heller ikke os. Som vi ser i Åb 13, er tvang det, dyret og dets billede bruger. Gud derimod bruger kærlighed.

Til eftertanke

Hvordan kan vi sikre os, at vi ikke umærkeligt og langsomt opgiver vores troskab mod Gud til fordel for en anden gud?

Til videre studium

Dengang ligesom nu har vi alle mulighed for at vælge. Det afgørende ord her er *valg*. Dette står i modsætning til en udbredt opfattelse hos nogle kristne, som mener, at Gud har forudbestemt nogle mennesker, før de blev født, til fortabelse og straf i et evigt brændende helvede. Men Bibelen lærer, at vi kan vælge liv eller død, velsignelse eller forbandelse, lykke eller ulykke, og at dette valg er afgørende for, hvilken triade (liv, lykke, velsignelse – eller død, ulykke, forbandelse) vi til sidst møder. Det er godt også at vide, at selv om nogen vælger det forkerte, er resultatet død, evig død, ikke evig straf i en ildsø, som aldrig ender.

"Syndens løn er død, men Guds nådegave er et evigt liv i Kristus Jesus, vor Herre" (Rom 6,23). Mens livet er de retfærdiges arv, er døden de ondes skæbne. Moses sagde til israelitterne: "Se, jeg stiller dig i dag over for livet og lykken, døden og ulykken" (5 Mos 30,15). Den død, der tales om i disse skriftsteder, er ikke den, Adam blev idømt; for hele menneskeheden lider straffen for hans overtrædelse. Det er 'den anden død', der stilles i modsætning til det evige liv" (Ellen White, *Mod en bedre fremtid*, s. 437).

Spørgsmål
til drøftelse

- 1. Drøft i klassen spørgsmålet om, hvorvidt Gud direkte straffer ulydighed her og nu, om det drejer sig om uundgåelige konsekvenser af lovovertrædelse, eller om det er begge dele. Er der situationer, hvor det er enten det ene eller det andet?**
- 2. Hvad siger bibelteksterne i ovenstående citat fra Ellen White om den kraft, Gud kan give os til at sejre over synd?**
- 3. Læs Rom 10,1-10, hvor Paulus citerer fra 5 Mos 30,11-14 i sin redegørelse af frelse af tro på Jesus i modsætning til at søge frelse og retfærdiggørelse gennem loven. Hvorfor tror du han brugte disse vers fra Femte Mosebog? Læg især mærke til Rom 10,10: "For med hjertet tror man til retfærdighed, med munden bekender man til frelse." Hvad ønsker Paulus at sige med dette?**
- 4. Hvordan kan den kultur, det samfund og den befolkningsgruppe, du tilhører, have synspunkter, som kan lede dig til falsk tilbedelse?**

